

שמח!

בשבוע הבא צפיה פגישה בין סיעת הליכוד לשר הביטחון יצחק רבין. נושא הפגישה — עיריוד הביטחון ביהודה ושומרון? נמסר לי בתקיפות מהליכוד. כמובן, יזעלו גם בנשאים כאובים אחרים כגון: הנסיגה בלבנון, שאינה מקובלת במיוחד בקרב חברי הליכוד. בקיצור, יהיה שמח.

בלי שריר!

נשיבתה של נשיאות הליברלים בערכה סוף-סוף, אחרי רחיות חוד רות ונשנות, בצהרי היום החמישי, נבחרו בתוך דקות ספורות יצחק מודעי ומשה ניסים לייצג את הליברלים במשאומות המתמשך עם חרות על ליכוד הליכוד. מה פשר אחרות הרעים בליכוד ליש? "קודם כל, תיקן אותי בעלבון אחד הנשיאים, לא היתה אחרות" דעים. היו כאלה שרצו בשלושה ארבעה נציגים. מה זאת אומרת מרוע? כולם רוצים לייצג את המפלגה... חוץ מזה — וזו תוספת שלי — מודעי מקפיד לכנס את נשיאיו בכל הזדמנות כשייריבו המושבע, אברהם (אברהם) שריר, אינו נמצא בארץ. והודמניות כאלה לא חסרות לו.

מגן דויד

תכתבי, תכתבי, תכתבי, האיצו בי חברי כנסת מהליכוד, איך ניצחנו את ה"מערך"? איך? רוב חברי הכנסת שתרמו דם בשבוע שעבר שייכים לליכוד! התי גאו. "מה היו יסורי הכוחות?" ביררת. 4:3 לטובתנו" השוויצו הליכוד ניקים, ארבעה חברי כנסת מהליכוד תרמו דם, לעומת שלושה בלבד מה מערך! פירשו לנוכח הבעתי המופת תעת. שיבעה חברי כנסת מתוך 120: לזה באמת קוראים ניצחון מוחץ והתנדרבות סוחפת.

כמהלך אותה התנדרבות היסטורית בתחנת מגן דויד-אדום הגיע לתרום דם כוכב השבוע שעבר, המישהנה המפתר ליושבי ראש ועדת החוץ והביטחון — דויד מגן. "שימך" ררשה האחות בחוסר עניין. "מגן דויד, השיב הח"כ. "שימך" הרימה האחות את קולה. "מגן דויד" "בסדר, אבל מה שימך? איכרה ה" אחות את סכלנותה, וקיבלה את אותה התשובה בדיוק: "מגן דויד"

מדוע? לא, הוא לא נסע בשליחות האומה לחו"ל. גם לא מטעם הבנדס. הכי אבידוב, סטודנט מהמגזין באוניברסיטת חיפה, עמד בפיתחו של בניין באוניברסיטה, ופישפש בתקיי הם של העובדים זשבים. מוכן שהממונה על הביטחון באוניברסיטה הציע לכהן אבידוב, ממלא מקום יו"ר הכנסת, פטור מה" חובה הבלתי-ינעמה הזאת, אך הלה סירב ומילא את חובתו. ממש כאחד האדם.

ניו יורק! ניו יורק!

בניו יורק לא חרזו לאחורונה כמה מכירי מנהיגינו (דויד לוי, אריאל שרון, אברהם שריר, אלי קולס ונפילים אחרים) בנסיבות מנסבות שונות: מהגנה תוקפנית על שמו הטוב של העם היהודי ועד הפוגה מהרצאות מפרכות בתחום המישפט. מנהיגינו לא נזחו, חסוהיללה, את בעיות האומה, אלא המשיכו לעסוק בה, בשל-דחוק, רוצים רוגמות? בבקשה: ● כגישת-יסיגה נוערו המלך (המוכס? המנצח?) אריאל שרון (מס' 3 בחרות) ואלי קולס (מקום 13 בליברלים). מה הטריד את השניים, תאמינו או לא, כשילגי ניו יורק? ליכוד-הליכוד! ● הבנייה במיפעל אלקטרוניקה, מיושר-האוצר הקפיא את הזרומה, פיתוח, הופסקה, הסיבה — חוסר תקציב. מישר-האוצר הקפיא את הזרומה, וכתוצאה מכך נעצרה בנייתה של מחלקת-הפיתוח של המיפעל (כיום מתפקדת בו רק מחלקת-ייצור). מה עשו מנהליו וראשי-המועצה שבתחומה שוכן המיפעל? פנו לכל גורם אפשרי: לשר-האוצר יצחק מודעי לא ניתן להגיע, נקודה, הגיעו לסגנו עדי אמוראי, לשר-הכלכלה-ההתיכונן גר יעקובי, לשר יוגאל הרבין, ולמי לא. יעקובי, אמוראי, הרבין ואחרים עשו כל מה שביכולתם, אך בקונסטליציה הקיימת היא — יכולתם — מוגבלת. ואז הבינו: אריק, רק אריק יכול להושיענו! אמר לי ראשי-המועצה, איש-חרות.

אורי בריאון, עוזרו של שר-התעשייה-המיסחר בתואר (בפועל שימש משה ניסים), ביקר באיזור. סוכס שיצלצל בדחיות אל אריק, לניו יורק, אריק יצלצל מניו יורק למודעי. מודעי יטפל בעניין. את תשובתו יעבירו טלפנית לניו יורק...

מנכ"ל מישרד ראשי-הממשלה אינו אחד האדם: זאת הוכיח בשערוריה שהקים ב" מישכונה-הכנסת, סביב הנפקת אישור הכנייה שלו ורוא!

שרון וקולס אישור ועידת-פיסגה בניו יורק. במה דנו? בליכוד-הליכוד!

שר-החקלאות יצטרף לשר-העבודה והרווחה ב"יום העבודה" שלו - בקרוב!

שאלת השבוע בליכוד: איך יכול "בנק-ה" פועלים" להרשות לעצמו שלא לגבות חובות בסדר-גודל מדהים מקופת-חולים, "ארקיע" ועוד?

שיבעת חברי-כנסת בלבד התנדבו לתרום דם. הליכוד מנפנף בניצחון דחוק: 3:4!

בשבוע הבא - עימות בין רבין לליכוד!

שמקפצים לפתע פיתאום לתפקידים בכירים, חושבים לעיתים שתפשו את אלוהים ב... זקן! אצל חוגי טמיר נוצר הרושם, שהשמועות נפוצו מחוגיו של בנימין גוריאריה, היועץ לענייני ערבים, שהורח לאחורונה על-ידי השר עזר וייצמן, פטרונו של טמיר. לא פחות: הסיבה — קינאה. ואולי-אולי, אילו מילא טמיר טפסים והצטלם בשקט כאחד האדם, היו נחסכות אייאלה ספקולציות פרועות.

מאיר כהן-אבידוב, חרות, שהתפרסם ביגלל התכטאוויר תיו הקיצוניות והסרות-הטעם כלפי הציבור הערבי, נערך כיום השני שעבר מהכנסת.

שאלת השבוע

במקביל לכינוסים הסיעתיים הר מרובים של מפלגת-העבודה, החל גם הליכוד ליינס את רסיסיו. חיים קופמן, יושב-ראש הסיעה, מכנס אחת לשבוע את הסיעה ואחת לשבוע את הנלתה. ככינוס הליכוד בשבוע שעבר, שרלף בפרוטרוט ובצבע לעיתונות, התלונן שרה-אוצר יצחק מודעי, אורה הכינוס, על הרגשת בדידותו בצמרת. בעיקר התלונן על אי-תמיכה בקרב חברי-המערך. במהלך תיאור סצנה, שבה ניסו לשכנעו למחוק את חובה של קופת-חולים לממשלה, הסתבר לשומעים שקופת-חולים אף חיבת 100 מיליון דולר לבנק-המועלים. גורמים בליכוד תמהים: איך יכול בנק-המועלים להרשות לעצמו שלא לגבות חובות בסדר-גודל כזה? 80 מיליון דולר מחברת ארקיע ועכשיו — 100 מיליון דולר מקופת-החור-לים... באמת איך?

בקרוב!

היעולם הזה תרם את חלקו למסע הפירסום יזשיה-הציבור סביב יום-העבודה הרו-תלת-החודשי של שר-העבודה-הרווחה משה קצב (וד רות). הפירסום הוליד, מטבע הפוליטי קאים, תגובות קינאה. אך גם תגובות מעשיות יותר: שרה-חקלאות אריה (אריק) נחמקין (מערך), למשל, הודיע ל-קצב שיש כרצונו להצטרף אליו ליום-עבודה. כך סיפר לי קצב בנימת-ניצחון, להראותי שהנימה הצינית שלי מיותרת. נחמקין אכן אישר כאונוי את יוד מתו וסיפר: יום אחד, כשאיחלתי לו יום-עבודה נעים, שאל אותי קצב מדוע שלא אצטרף, ונעניתי בשימחה: מדובר לא ארדוקא עבודה הקלאית, אלא בעבודה תעשייתית! הדיגיש. "נו?" תמהתי לפרש העיכוב שחל כמיבע. "בכל פעם, צחק נחמקין. כשהוא יוצא לעבודה, הוא מודיע לי על כך יומיים מראש, וכמובן שאיני מצליח להתארגן..." השניים הבטיחו לי, למרות כל הקשיים, יום-עבודה משותף, "בקי רוב"

איך נכ...?

מנכ"ל מישרד ראשי-הממשלה יש רק אחו: יחיד ומיוחד! עונדה; אברהם (אברהם) שריר, המנכ"ל החדש של מישרד ראשי-הממשלה, נצרך לאישור-כניסה קבוע למישכן הכנסת. תהליך הנפקת התעודה הוא שיגרת ביורה, וכולל מילוי טפסים, צילום וכן הלאה. בכנסת חוגגות מהו חודש ימים שמועות (מוגזמות!) טוען פקיד בכיר במנגנון-הכנסת) בדבר תהליך-הנתי פקה של התעודה של טמיר. טמיר, גורסות השמועות, סבר שלא ניתן לו הככר המתאים — אף לא פקיד אחד ממנגנון-הכנסת קפץ דום לפקודתו! הוא הועיק את קצינה-הכנסת, יצחק בריגל, ועורר

במדינה

(המשך מעמוד 8) הפסטיבל בגלל שכינת-נגנים. כנישוראל הבטיח לי שישדר שיר בכיצוע שלי לפני שנה, אבל גם או על התקיים פסטיבל, כי אחד הזמרים איים מה פיתאום פסלו אותם לירושלים. רנוך יצא עם פרקליטו לירושלים. כשדקדק את הפרוטוקול של הוועדה התברר, ששיריו אפילו לא הובאו לפנייה. הוא פנה לבג"צ, שם התברר שהמעטפה נקרעה עוד לפני שהוגשה לוועדה, בטענה שהטפסים לא נרשמו כראוי. זה היה שקר. אני מילאתי את הוראות ההרשטה במריוויק. אמר דנוך בכית-המישטה, והשופטים אפשרו לו, באופן יוצא מן הכלל, להגיש לוועדה את שני השירים, סמוך למועדה-השיריה. לפני כמה ימים קיבל דנוך תשובה סופית. שני השירים לא התקבלו לפסטיבל. שוק מוצץ. דנוך אינו מקנא באותם שכן הופיעו בטלוויזיה, אך הוא מבכה את הירדה ברמת המוסיקה המזרחית כיום: השוק מוצץ. כל אחד שיש לו קול יפה מקליט, אבל זוהי לא המוסיקה המזרחית שרצינו לשמוע. לדעת דנוך מקנאים בו, משום שהוא ותיק שלא נעלם. אחרי שהיו לי בעיות עם מס-ההכנסה, בא אליי הזמר חיים משה ואמר לי: הגיע הזמן שתשלם מס-אמת! אמרתי לו: בנפול אויבך אל תשמה: כסופו של דבר אני יצאתי לשוק לפני עשר שנים ביחד עם להקת צלילי הכרם. מי נשאר מאז?

דיעות

כהא ותלמיד ז'בוטינסקי

נצר המישפחה הלוחמת לוחם בגזיענות

מיכאל (מייק) לוי, 42, עובד בכיר במנהל-הביטחון של מישרד-התח" בורה, הוא נצר מובהק של המישפחה הלוחמת, הביתרית. אביו המנוח, נחום לוי, בוגר המחזור הראשון של הטכניון בחיפה, היה חבר-כנסת מטעם תנועת החרות. מייק עצמו קיבל חינוך לאומי וביתרי, ותמך במשך שנים ארוכות בתנועת החרות. הוא גדל במחיצת חברים כמו דן מרידור ואהוד אולמרט, צעד במדי ביתר בתהלוכות חגיגיות, התנדב לגולני, חרף היותו כניחוד. המיפנה אצלו חל לפני כ-13 שנים. מייק נשלח לדרום-אפריקה (שבה ייסדו הרווי את התנועה הרוויד יוניסטיט) על-ידי ההסתדרות הציונית. הוא חזר משם בליברל-רדיקל המתעב את הגזיענות בכל ליבו. בשנים האב" רונות הצניע בקביעות עבור רשימות שלום, חתם על עצומות, השתתף בהפגנות. לפני חודשיים נשלח לכלא צנאי, אחרי שסירב לשרת בלבנון. בשבועות האחרונים החל מייק לפעול בסניף הירושלמי של אזרחים נגד גזיענות, ובועדה הפועלת נגד גילוי-גזיענות, ובעיקר נגד פעילותו של ח"כ מאיר כהנא. חבריו מתלוצצים, שרק בנושא אחד הוא נשאר נאמן לחלוטין לכור-מחצבתו: מייק עדיין אוהר שרוף של כל קבוצות ביתר בכדורגל, ובמיוחד של קבוצת ביתר ירושלים. אעלה שגם הנטיה הריגשית הזאת הועמדה בשבועות האחרונים כמיבחן לא-יקל. לפני כמה שבועות התמודדה ביתר-ירושלים עם הפועל באר-שבע, כמיגרש בלומפילד היפוע המזוי. הצגיפים של מושפילד בשבוע כמוצאי שבת ניהמו לראות כרוה ענקית, שה" נוססה מעל קבוצה גדולה של אוהרי ביתר. המצלמה של הטלוויזיה הת" ותוכנה נשאר חקוק ביכורו רוב הצופים: לעולם לא תצעד לכדך, כהנא — מבית-ירושלים". כתב בשם אזרחים נגד גזיענות, ואז מייק לוי ליו"ר תאגיד ביתר-ירושלים, ניסים אבולוף, את המיכתב